

REACTIE SRA PAKKET BELASTINGPLAN 2019

Leeswijzer:

-Algemeen	pagina 1
-Belastingdrukontwikkelingen	pagina 2
-Verschuiving lastendruk naar indirecte belasting	pagina 2
-Geen wijziging in mkb-winstvrijstelling	pagina 3
-Administratieve lastenverhoging mkb	pagina 4
-Verliesverrekening en afschrijvingsbeperkingen Vpb	pagina 4
-Overgangsregeling ab-tarief	pagina 5
-Voorstel geldleningen boven € 500.000	pagina 6
-Afschaffing dividendbelasting	pagina 7
-Doorzichtigheid belastingstelsel; vlaktaks	pagina 8

Algemeen

SRA heeft kennis genomen van de ingediende wetsvoorstellen. Dat het kabinet beoogt om voor burgers een koopkrachtverbetering te realiseren, juichen wij toe. Anderzijds betreurt SRA het beeld dat het fiscale ondernemersklimaat -zeker waar het mkb-ondernemingen betreft-, met een lastenverzwaring wordt geconfronteerd.

De indruk bestaat dat ten aanzien van het nationale mkb beleidsmatig gebruik wordt gemaakt van het feit dat mkb-ondernemingen minder mobiel zijn; derhalve kan de belastingdruk voor het mkb relatief worden verhoogd, zonder dat deze ondernemingen de wijk zullen nemen naar het buitenland.

Bij grote internationaal opererende ondernemingen daarentegen is het kabinet zich naar het laat aanzien, meer bewust van het risico dat een verhoging van de belastingdruk leidt tot zetelverplaatsingen en een minder aantrekkelijk vestigingsklimaat. Een en ander kan er toe leiden dat het nationale mkb minder goed kan concurreren met het internationale bedrijfsleven, waardoor de doorgroei mogelijkheden van het mkb kunnen worden beperkt.

Om die reden bepleit SRA krachtig het fiscale systeem zodanig in te richten dat doorgroei van ondernemingen wordt gestimuleerd, en dat het concurrentievermogen van het mkb bovendien in de pas loopt met dat van internationaal opererende ondernemingen die optimaal gebruik kunnen maken van internationale belastingplanning.

SRA erkent evenwel dat cijfermatige onderbouwing van het voorgaande vooralsnog niet mogelijk lijkt. Wij hebben geen bronnen kunnen vinden waarin wetenschappelijk gefundeerd onderzoek is gedaan naar de belastingdrukverhoudingen tussen het mkb enerzijds en internationaal opererende ondernemingen anderzijds in Nederland.

Om die reden bepleit SRA om hier een onderzoek naar te starten op grond waarvan ook langjarig de onderlinge verhouding wordt gevolgd en op basis waarvan waar nodig de balans wordt hersteld. SRA is graag bereid mee te denken aan de opzet en inrichting van een dergelijk meerjarig onderzoek, maar is ook van mening dat dergelijk onderzoek onafhankelijk dient te worden uitgevoerd waarbij de overheid middelen ter beschikking kan stellen.

Belastingdrukontwikkelingen

Dat het nationale mkb, nota bene de banenmotor van de Nederlandse economie, niet voldoende wordt gestimuleerd blijkt naar ons idee vooral uit figuur 11 zoals opgenomen in het Wetsvoorstel Belastingplan 2019. Uit deze figuur volgt dat bij winsten vanaf ruim € 50.000 de gemiddelde belastingdruk voor IB-ondernemers stijgt.

Voor directeur-groootaandeelhouders (dga's) blijkt uit die figuur weliswaar een daling van de gemiddelde belastingdruk, maar ook daar blijkt dat de gemiddelde belastingdruk bij lager winsten verder daalt dan bij hogere winsten. Hieruit volgt het beeld dat de minder winstgevende ondernemingen beter af zijn dan meer winstgevende ondernemingen.

SRA vindt dat van deze gemiddelde belastingdruk een verkeerd signaal uitgaat op ondernemend Nederland. Het is van groot belang dat winstgevendheid wordt beloond. Ook om de problematiek van de schijnzelfstandigen te verminderen, zou het naar het oordeel van SRA de voorkeur verdienen als juist wordt gestreefd naar een lagere belastingdruk naarmate de winst toeneemt.

Het voornemen de ondernemersaftrek uiteindelijk nog slechts in aftrek toe te staan tegen het lage tarief, zou naar ons idee wellicht beter kunnen worden vervangen door een afschaffing van de ondernemersaftrek onder gelijktijdige verhoging van de mkb-winstvrijstelling. Op die manier zou voor de schijnzelfstandigen de gemiddelde belastingdruk bij lage winsten juist toenemen en de aanzuigende werking van het ondernemerschap verminderen.

Verschuiving lastendruk naar indirecte belasting

SRA is voor de verschuiving van de belastingdruk naar de omzetbelasting. In zijn algemeenheid kan daarmee worden bereikt dat de belasting op consumenten stijgt, terwijl investeringen worden gestimuleerd, mits de belastingdruk op inkomen daalt. Dat is goed voor de Nederlandse economie.

Naar ons idee gaat de tariefsverhoging evenwel nog niet ver genoeg. Regelmatig is gepleit voor één uniform btw-tarief. Uit praktisch oogpunt heeft dat verreweg de voorkeur en SRA herhaalt dit pleidooi dan ook.

Uiteraard zou dan, zoals nu ook het geval is, het btw-tarief voor de 'primaire levensbehoeften' (hetgeen men overigens in bepaalde gevallen nog kan betwijfelen primaire levensbehoeften te zijn), stijgen. Dat zou de koopkracht neerwaarts kunnen beïnvloeden. Bij een uniform tarief zou dat aspect nadrukkelijk in het oog moeten worden gehouden en waar nodig daarvoor compensatie moeten worden geboden.

Geen wijziging in mkb-winstvrijstelling

SRA is om dezelfde reden geen voorstander van het voorstel om de mkb-winstvrijstelling nog slechts te kunnen benutten tegen het uiteindelijke laagste tarief. Het is juist van belang dat de belastingdruk daalt naarmate de winstgevendheid toeneemt. Bovendien is niet uit te leggen dat bij verliezen de bijtelling die voortvloeit uit de mkb-winstvrijstelling niet tegen het lage tarief, maar tegen het hoge tarief zal plaatsvinden.

Ten principale menen wij dat de mkb-winstvrijstelling, ongeacht of sprake is van een winst of een verlies, tegen het hoge marginale tarief en niet tegen het laagste tarief in aanmerking moet worden genomen. Dat is naar ons oordeel om verschillende redenen wenselijk.

Niet alleen wordt groei c.q. winst maken gestimuleerd, ook wordt bereikt dat winstgevende eenmanszaken beter kunnen concurreren met ondernemingen met de rechtsvorm van een bv of met het internationale bedrijfsleven. Voor aan de heffing van vennootschapsbelasting (Vpb) onderworpen ondernemingen geldt immers een maximaal Vpb-tarief van 22,5% volgens de nu voorliggende voorstellen. Dat is laag, vergeleken met het marginale tarief voor ondernemers in de inkomstenbelasting van 44,33%. Weliswaar geldt voor aanmerkelijkbelang (ab-)houders een gecombineerde vennootschapsbelasting en inkomstenbelasting van 41,69%. Voor geherinvesteerde winsten is dat echter geen relevant tarief voor de vergelijking; bovendien zal het aanmerkelijkbelang (ab-)tarief voor multinationale ondernemingen niet relevant zijn omdat dat ab-tarief voor hen geen rol speelt.

Ondernemingen die onderworpen zijn aan de heffing van vennootschapsbelasting, kunnen derhalve (circa) 78% van hun winst herinvesteren terwijl eenmanszaken slechts 56% kunnen herinvesteren. Dit is een slechte verhouding. Daarmee zegt SRA uitdrukkelijk niet dat het Vpb-tarief moet worden verhoogd. Wij achten het verstandig dat het vennootschapsbelastingtarief wordt verlaagd, terwijl tegelijkertijd het inkomstenbelastingtarief op geherinvesteerde winst van eenmanszaken wordt verlaagd.

Daartoe laat zich een verhoging van de mkb-winstvrijstelling denken. Meer voor de hand ligt wellicht een vermogensaftrek in de inkomstenbelasting. Door middel van een aftrek die wordt berekend over de omvang van het fiscaal vermogen, wordt dan bovendien financiering door middel van eigen vermogen gestimuleerd.

SRA realiseert zich dat een en ander relatief aanzienlijke ingrepen vergt in het systeem van de inkomstenbelasting. Voor dit moment zou SRA derhalve een studie naar deze mogelijkheden willen aanbevelen. Ten aanzien van de nu concreet voorliggende wetsvoorstellen zou SRA in het verlengde van het voorgaande echter het volgende willen suggereren:

1. Handhaaf de huidige systematiek van de mkb-winstvrijstelling, met name ook om groei van ondernemingen en hun winstgevendheid te stimuleren. Per 2021 zou de mkb-winstvrijstelling dan kunnen worden benut tegen het dan geldende hoogste inkomstenbelastingtarief van 49,5%. Daardoor zal het marginale tarief voor IB-ondernemers uitkomen op 42,57% in plaats van op 44,33%. Tegen het voorstel om de ondernemersaftrek tegen het laagste tarief te benutten heeft SRA geen principiële bezwaren. Wel werpen we de vraag op of de startersaftrek niet beter kan worden afgeschaft. De omvang daarvan is zo beperkt, dat deze ons inziens kan worden beëindigd.

Wel ziet SRA administratieve bezwaren tegen de aanpassing in de ondernemersaftrek. De nu voorgestelde regeling voor de aftrek van de verschillende aftrekposten is onnodig ingewikkeld. Voor ondernemers werkt die aftrek ook lastenverzwarend.

2. Door de mkb-winstvrijstelling overeenkomstig de nu bestaande systematiek tegen het hoogste marginale tarief te kunnen benutten, zou de verhoging van het ab-tarief tot 26,9% achterwege kunnen blijven. Uitgaande van de voorgestelde tariefsaanpassingen in de vennootschapsbelasting zou bij een ab-tarief van 25% het gecombineerde IB/Vpb tarief 41,69% bedragen. Op grond van punt 1 zou het marginale IB-tarief op winst 42,57% bedragen. Dit lijkt SRA een goed globaal evenwicht te zijn.

SRA stelt dus voor:

- Handhaaf de aftrek van de mkb-winstvrijstelling tegen hoogste tarief. Dit geldt ook voor de zogenoemde tbs-vrijstelling
- Handhaaf ab-tarief op 25%
- Voer de wijziging ondernemersaftrek door en schaf de stakingsaftrek af

Administratieve lastenverhoging mkb

Naar de mening van de SRA is er onvoldoende oog voor de administratieve lastendruk van het mkb in het algemeen. Als voorbeeld daarvan zien wij de forfaitaire bijtelling van de fiets van de zaak. Hoe goed bedoeld wellicht in het kader van milieu- en gezondheidsaspecten, is een forfaitaire bijtelling van 7% een in verhouding enorme administratieve last.

Zoals het kabinet zelf aangeeft in het wetsvoorstel zal bij een fiets van € 2.000 de bijtelling € 140 per jaar bedragen, hetgeen een loonheffing oplevert van € 58. Dat is € 5 per maand. De administratieve lasten, bijhouden en verwerken op loonstroken werknemer komt daarbij dicht in de buurt. Rekening houdend met de aftrekbaarheid van dergelijke administratieve lasten vraagt de SRA zich af wat de (groene) opbrengst per saldo zal zijn.

Verliesverrekening en afschrijvingsbeperkingen in de vennootschapsbelasting

Hierboven heeft SRA al aandacht gevraagd voor de verhouding tussen ondernemers en dga's. Het voorstel om de verliesverrekeningstermijnen in de Vpb te beperken, alsmede de voorgestelde afschrijvingsbeperking in de Vpb voor vastgoed door de verhoging van de bodemwaarde tot 100% van de WOZ waarde, vinden wij niet verstandig.

In de inkomstenbelasting blijft de bestaande systematiek gehandhaafd en SRA vindt het onverklaarbaar en niet uit te leggen waarom dit verschil wordt ingevoerd. Zowel voor IB-ondernemers als voor bv's zouden deze termijnen en afschrijvingsregels gelijk moeten zijn. Wij bepleiten dan ook handhaving van de bestaande systematiek. Dat doen wij temeer omdat beide maatregelen tot veel praktische discussies zullen gaan leiden.

Waar het de verliesverrekening betreft is het ons inziens onaanvaardbaar dat bv's na verdamping van verliesverrekeningsaanspraken worden belast voor winsten. Per saldo wordt hun winst te hoog belast omdat geen rekening wordt gehouden met de vroegere verliezen die niet meer verrekend kunnen worden. Nu al komt het regelmatig voor dat verliezen onbenut verdampen en door de beperking van de termijn tot zes jaren, zal dit probleem alleen maar groter worden.

Voor de belastingmoraal is dit een onverstandig maatregel omdat de inbreuk op het totaalwinstbeginsel wordt vergroot. Ondernemers dienen zich in toenemende mate te bedienen van geforceerde winstnemingen en herwaarderingen om verliesverdamping te voorkomen en dat is voor de uitvoeringspraktijk onwenselijk.

Ook de verhoging van de bodemwaarde tot 100% van de WOZ-waarde moet niet worden doorgevoerd, mede op grond van uitvoeringstechnische redenen. Zo laat deze beoogde maatregel onverlet dat bij lagere werkelijke waardes afwaardering kan plaatsvinden tot de lagere bedrijfswaarde. Discussies daarover zijn feitelijk en tijdrovend. Derhalve geven wij in overweging deze maatregel niet door te voeren.

SRA bepleit de maatregelen tot beperking van de verliesverrekening en de afschrijving op vastgoed in de vennootschapsbelasting niet door te voeren. Deze leiden tot een ongelijk speelveld ten opzichte van IB-ondernemers en belasten de uitvoeringspraktijk.

Overgangsregeling ab-tarief

Zoals hiervoor aangegeven vindt SRA het onverstandig om het ab-tarief te verhogen, mede omdat het onverstandig is de systematiek van de MKB winstvrijstelling te veranderen. Beide dienen ongewijzigd te blijven. Mocht evenwel besloten worden de verhoging van het ab-tarief door te voeren, dan meent SRA dat tegemoet moet worden gekomen aan het overgangsprobleem dat door deze tariefsverhoging ontstaat voor opgepotte winsten, die in het (verre) verleden onderworpen zijn geweest aan hogere vennootschapsbelastingtarieven dan thans voorgesteld.

SRA bepleit een eenmalige tarieffaciliteit op grond waarvan -bijvoorbeeld in 2019- eenmalig tegen een relatief laag tarief, opgepotte winsten kunnen worden uitgekeerd. Dat tijdelijke tarief zou zodanig veel lager moeten zijn dan de geldende 25%, zodat aandeelhouders zonder meer daarvan gebruik zouden maken; in ieder geval een tarief onder de 20% om dat te bereiken.

Uit CPB-onderzoek blijkt dat dga's gevoelig zijn voor dergelijke tarieffaciliteiten. De incidentele budgettaire opbrengst kan dan ook fors worden ingeschat. Met een dergelijke tarieffaciliteit zou bovendien ook kunnen worden bereikt dat bestaande schuldverhoudingen tussen de dga en de bv grotendeels kunnen worden opgelost, doordat schulden grotendeels middels een dividenduitkering kunnen worden verrekend. Eventueel kan een dergelijke tarieffaciliteit worden beperkt tot dividenduitkeringen tot maximaal een bepaald bedrag. Ook dat bedrag zouden wij evenwel niet te laag stellen.

Met het kabinet vinden wij dat een andersoortige overgangsmaatregel, in het bijzonder een maatregel waarbij voor de historische winsten die worden uitgekeerd een ander tarief zou gelden, praktisch onwerkbaar is. Hooguit kunnen we ons voorstellen dat over bijvoorbeeld een periode van drie jaren een tarieffaciliteit wordt ingevoerd, waarbij in ieder jaar een laag tarief geldt maar dat in

de opvolgende jaren wel stijgt. Deze systematiek is bijvoorbeeld gekozen bij de uitfasering van het pensioen in eigen beheer.

SRA bepleit derhalve een eenmalige tarieffaciliteit op grond waarvan het aanmerkelijkbelangtarief over gerealiseerd dividend bij ab-houders in één jaar bijvoorbeeld slechts 15% bedraagt tot een nader te bepalen maximum aan dividend.

Voorstel geldleningen boven € 500.000

Hiervoor stipten wij aan dat een eenmalige tarieffaciliteit onze voorkeur verdient in verband met de voorgenomen verhoging van het ab-tarief. Daarmee zou door middel van dividenduitkeringen tevens op relatief eenvoudige wijze een oplossing gevonden kunnen worden voor bestaande schuldverhoudingen van een ab-houder aan zijn bv.

Daarmee komt SRA op de in de Miljoenennota 2019 en de aanbiedingsbrief bij het belastingplan 2019 genoemde maatregel voor geldleningen boven € 500.000, waarbij het meerdere als dividenduitkering belast zou moeten worden. Weliswaar is dit een voornemen waarvan de concrete vormgeving onbekend is, maar SRA veroorlooft zich op te merken in zijn algemeenheid tegen deze kennelijk ruim bedoelde maatregel te zijn.

SRA is voor deze maatregel als deze zich zou beperken tot het belasten van rekening-courantverhoudingen die zijn ontstaan door puur consumptieve uitgaven van de dga. In die gevallen mag de grens wat SRA betreft zelfs lager worden gesteld dan € 500.000.

Maar in gevallen waarin sprake is van leningen die zijn aangegaan ten behoeve van reële investeringen, zoals bijvoorbeeld in vastgoed, zou geen fictieve dividenduitkering gesteld mogen worden.

De nu kenbare contouren van het voorstel zouden tot gevolg hebben dat zakelijke leningen bij de eigen bv worden afgestraft, waarmee dus bancaire leningen impliciet worden bevoordeeld. Dat is zeer onwenselijk, zeker indien men zich bedenkt dat diezelfde banken de bv's zeer lage en inmiddels deels zelfs negatieve spaarrentes bieden.

Het voorstel gaat bovendien veel verder dan het huidige uitvoeringsbeleid van de Belastingdienst zoals dat kenbaar is geworden naar aanleiding van een ingediend WOB-verzoek. Overeenkomstig de jurisprudentie is de kern van dat beleid dat geen bezwaar bestaat tegen leningen (ongeacht de hoogte) die schriftelijk zijn aangegaan en die aan zakelijke voorwaarden voldoen zoals een aflossingsschema, een rente en zekerheden zoals die ook door banken zouden worden bedongen.

SRA bepleit alleen een maatregel voor leningen, in het bijzonder rekening courant-verhoudingen, waarbij de gelden door de dga zijn aangewend voor puur consumptieve bestedingen. Een maatregel die zich zou uitstrekken tot zakelijke leningen zou zijn doel te ver voorbijschieten en banken ongerechtvaardigd bevoordelen.

Afschaffing dividendbelasting

In zijn algemeenheid vindt SRA dat het de voorkeur verdient de dividendbelasting af te schaffen. Wij menen dat het op grond van economische overwegingen verstandiger is om dividenden en koersresultaten slechts in de woonstaat van de ontvanger/uiteindelijk gerechtigde te belasten en geen bronheffingen te hebben.

Uiteraard hebben bronheffingen evenwel bepaalde voordelen, waarvan in het bijzonder genoemd kan worden de achtervangfunctie als de ontvanger in zijn woonstaat geen belasting betaalt, bijvoorbeeld doordat gebruik wordt gemaakt van doorstroomvennootschappen in laagbelaste jurisdicties. Het wetsvoorstel bronheffingen is juist voor die situatie bedoeld en daarom zou de dividendbelasting in zijn algemeenheid afgeschaft kunnen worden.

Ook is de dividend slecht voor het Nederlandse vestigingsklimaat. SRA kan zich voorstellen dat de discussie over de afschaffing van de dividendbelasting in Nederland, of de suggestie om de dividendbelasting in een volgende kabinetsperiode weer in te voeren, voldoende is om buitenlandse beleggers af te schrikken bij hun lange termijnkeuze. Indien SRA bijvoorbeeld aandeelhouders Unilever zou moeten adviseren zouden wij hen op dit herintroductiescenario attenderen en in overweging nemen hun lange termijn beslissingen niet te baseren op een mogelijk slechts tijdelijke afschaffing van de dividendbelasting.

Niet alleen bij multinationals zal een dergelijk risico spelen. Bij wijze van voorbeeld wijzen wij ook op een recente beslissing betreffende Japanse pensioenfondsen voor wie de Nederlandse dividendbelasting als een eindheffing functioneert en daarmee het beleggingsrendement drukt. Voor buitenlandse beleggers is een dividendbelasting een belangrijke oranje vlag bij het besluit om in Nederland te investeren en Nederland prijst zich uit de markt met deze heffing.

We zien dit ook terug bij het koersresultaat van Unilever na het bekend worden van het besluit de zetel niet naar Nederland te verplaatsen. Het risico van de dividendbelasting was kennelijk ingeprijsd en na het bekend worden van dit besluit steeg, in weerwil van de andere neerwaartse koersen, het aandeel Unilever. Dit aandeel werd voor beleggers direct aantrekkelijker.

Een belangrijk maar weinig genoemd argument vóór afschaffing van de dividendbelasting is de administratieve rompslomp, zeker ook in puur binnenlandse verhoudingen. SRA heeft verschillende malen voorgesteld om in de dividendbelasting -in aanvulling op het thans geldende dividendbelastingtarief van 15%- een mogelijkheid op te nemen waarbij bijvoorbeeld dga's kunnen opteren voor toepassing van een 25%-tarief. Op die manier zou, anders dan nu het geval is, voor het verschil geen voorlopige aanslag meer aangevraagd hoeven te worden. Dat zou werk en kosten schelen en bovendien zou de Belastingdienst sneller de opbrengst realiseren.

Nu die mogelijkheid kennelijk afstuit op 'automatiseringstechnische' bezwaren, die wij zeker niet onderschatten, ligt het voor de hand de dividendbelasting af te schaffen en te volstaan met het aanvragen van een voorlopige aanslag tot 25% van het ontvangen dividend. Afschaffing van de dividendbelasting voorkomt de nu noodzakelijke dubbele administratieve afhandeling, namelijk aangifte dividendbelasting én voorlopige aanslag.

Zoals ook het kabinet stelt, moeten we er bovendien van uitgaan dat de huidige vormgeving van de dividendbelasting in strijd is met het EU-recht, zowel in relatie tot EU-lidstaten als in relatie tot niet-EU lidstaten. Deze belasting moet immers worden getoetst aan de vrijheid van kapitaalverkeer die ook in verhouding tot derdenstaten geldt. Indien men evenwel een vorm van dividendbelasting zou willen handhaven die tegemoet komt aan het huidige EU-rechtelijke bezwaar, vermoedt SRA dat een dividendbelasting als finale bevrijdende bronheffing de voorkeur verdient.

Die bevrijdende voorheffing zou dan door de ontvanger niet meer verrekend kunnen worden. Wel zou dan in binnenlandse verhoudingen moeten worden bepaald dat aandelen waarop deze bevrijdende bronheffing van toepassing is geweest, niet meer tot de rendementsgrondslag van box 3 behoren. Om vermogensgroeistrukturen te voorkomen die onder de Wet IB 1964 bestonden, zou dan de bevrijdende voorheffing ook moeten worden geheven over gerealiseerde koersresultaten op aandelen die aan die heffing zijn onderworpen.

Wij kunnen ons ook voorstellen dat de huidige box 2-heffing met die bevrijdende voorheffing wordt gecombineerd. Uiteraard vergt dit een uitgebreide studie naar de voor- en nadelen. Dit onderzoek kan naar ons oordeel worden ingebed in de aanstaande voorstellen ten aanzien van box 3.

SRA merkt tot slot op dat indien het wetsvoorstel bronheffingen (waar de afschaffing van de dividendbelasting onderdeel van uitmaakt) niet zou worden aangenomen, evenmin de diverse afschaffingen van rente-afgrekbeperkingen in de dividendbelasting zouden worden aangenomen. Het is ons een raadsel waarom die afschaffingen, die verband houden met de invoering van de earningsstrippingmaatregel niet zijn opgenomen in het wetsvoorstel dat die maatregel invoert. In ieder geval dienen met de invoering van de earningsstrippingmaatregel de desbetreffende rente-afgrekbeperkingen te worden geschrapt.

SRA bepleit derhalve afschaffing van de dividendbelasting en, indien dat niet zou gebeuren, een onderzoek naar de invoering van een bevrijdende voorheffing als alternatief voor de huidige dividendbelasting.

Doorzichtigheid belastingstelsel; vlaktaks

Het is op dit moment moeilijk voor particulieren en ondernemers om op voorhand inzicht te hebben in de belastingdruk op extra inkomen. Figuur 9 van het Belastingplan 2019 is illustratief hiervoor. Nederland moet dit niet willen. Dit is veel te complex. Bijvoorbeeld de inkomensafhankelijke heffingskortingen zijn hiervan een oorzaak.

Het inzicht in de belastingdruk wordt voor ondernemers met de voorgestelde maatregel nog verder vertroebeld door (de voorstellen) de ondernemersaftrek en de MKB-winstvrijstelling nog slechts tegen het lage tarief in aanmerking te nemen. Hiervoor hebben wij al aangegeven om andere redenen daartegen te zijn. Maar ook de eenvoud en inzichtelijkheid van het systeem verzetten zich tegen deze voorgestelde maatregelen.

SRA maakt zich in die context zorgen over de trapsgewijze invoering van de vlaktaks. De vlaktaks beoogt een tweeschijventarief. Het niet aanpassen van de heffingskortingsystematiek zorgt er echter voor dat er bij de marginale belastingtarieven een progressie ontstaat. We zien dan (marginale) tarieven die veel hoger zijn dan nu gepresenteerd in de twee schijven. Door de regelgeving en diversiteit in de heffingskortingen ontstaat een veelvoud aan marginale tarieven.